

(204. 1.)

VERSLAG.

(De vorige stukken zijn gedrukt onder n°. 547
der Zitting 1918—1919.)

Verschillende leden waren van meening, dat de vraag, of het algemeen nut deze onteigening vordert, eerst kan worden beoordeeld, nadat een beslissing is genomen omtrent de reorganisatie van de Nederlandsche weermiddelen. Het bedrag, dat voor de te verkrijgen heide moet worden betaald, is zeer hoog. Is eenmaal het terrein in handen van het Rijk overgegaan, dan zullen, om het aan zijn bestemming van oefenings-terrein te doen beantwoorden, nog meer kosten moeten worden gemaakt; er zullen wellicht gebouwen worden geplaatst en wegen worden aangelegd. Het terrein zal vermoedelijk voor wandel terrein onbruikbaar worden, in welk verband ge-

wezen werd op het bezwaarschrift van den gemeenteraad van Laren en de bezwaren der gemeente Hilversum. De hier aan het woord zijnde leden gaven de Regeering dan ook in overweging het wetsontwerp vooralsnog terug te nemen.

Daartegen werd opgemerkt, dat het bedoelde terrein het eenige is in die buurt, dat voor het beoogde doel geschikt is. Is eenmaal de bestaande huurovereenkomst afgelopen, dan stelt de Vereeniging van Stad en Lande van Gooiland wellicht hoogere eischen. Intusschen zal dan altijd nog tot onteigening kunnen worden overgegaan.

Enkele leden merkten op, dat de Vereeniging van Stad en Lande, indien deze onteigening tot stand komt, een groote som geld in haar bezit zal krijgen. Zij vroegen, of die omstandigheid geen aanleiding zou kunnen zijn tot wijziging der Erfgooierswet.

De Commissie van Rapporteurs, vertrouwend, dat de Regeering bereid zal zijn bovenstaande opmerkingen alsnog schriftelijk te beantwoorden, is van oordeel, dat de openbare behandeling van het wetsontwerp voldoende is voorbereid.

Aldus vastgesteld 21 October 1919.

DE MURALT.

WINTERMANS.

REIJMER.

VISSER VAN IJZENDOORN.

FLESKENS.

